

chnout

áseň

vdechnout

chnout

chnout

base

áseň

vdechnout
baseň

vdechnout
baseň

chnout

vdechnout

baseň

baseň

Drazí přátelé!

Mezi čtyřmi stěnami člověka napadne leccos. Třeba že je lepší dýchat poezii než viry. Pokud byste se chtěli do tohoto "miniprojektu" zapojit, neváhejte. Třeba z něj nakonec vznikne něco zajímavého.

*Srdečně Vás zdraví
Jan Sojka*

vdech
bás
vdechnout

Jan Sojka

Jsem rašeliništěm
pod vlastníma nohama

jsem koncem věty
který neumím doříct

přesto přijďte
půjdete najisto

bydlím v hodinách
na jejichž stěně visí dům

Radek Fridrich Všední den

Zavřel se ve svém pokoji,
protože chtěl v klidu pracovat.

Nešel k telefonu,
ačkoliv ho slyšel.

Když viděl dům hořet,
zavolal okamžitě hasiče.

Konečně mohl říct,
co opravdu chtěl.

Ivo Harák

dýcháme na zapřenou
tu cizí vůni cizích plic

a doma zatím čeká jiná

a báseň halasí své nic

zatímco nabídneme směnou
mlčení předloňského vína

Jan Nejedlý Houby

Bylo nám to houby platné,
nastaly nám časy špatné,
bylo nám to platné prd,
a nakonec přišla...
servírka s pivama!

Ať žije život!

Jan Jelínek

R.I.P

INRI s apartním bodlinatým rozcuchem
s nehojící se ranou v boku
hledí s bedlivě skloněnou hlavou
na zaručenou ne-pannu
jak na stejdži
oddaným souvěrcům
simuluje masturbaci

INRI na to civí jako přibitý
ale pak si bolestně
ale úlevně oddychne
to není moje maminka
to je jen Madona

Martin David

Hledat rovnováhu

Hledat svou vlastní váhu
Bublunku do vodováhy?
Nehledám tvýho Ádu

Hledám rovnováhu

pápěří letící lesem

Ivan Petlan

* * *

(moták)

Snad abys trefila
lišejník nějaký od severu
a jeho mutanti z dalších směrů
obrůstají
mou mozkovou kůru

Straší mi ve věži
Křídla jak pončo
pospávají netopýři

hlavou dolů
nohama už vzhůru

Jakub Chrobák

Dinotica, 21. 3., 5: 54

Ti řvou,
jak kdyby o polednách
nebožtík táhl dědinú.

Invaze úplnosti.
Ataka prožívaného propadání.
Blokáda sídlišť průměrných.

Pič-piči-pič-pič-pič!
Anděl s nama
a zlý pryč!

Marián Hatala

Do poslednej kvapky

Nastal odmäk. Kvapel' mokvá zrána.
Je jak teplom otváraná rana.

Jedna kvapka spadne, iná zvýši.
Kvapel' na každej z nich tuho visí.

Každopádne stráca zvislú vodu,
s vodou pod nohami pevnú pôdu.

Mizne, už i hlavu stráca – hore,
verí, že raz z kvapiek bude more.

Sebe do poslednej kvapky luže,
že nepadne... nikdy... do kaluže.

Radovan Jursa

V soukolí

Kuba nese klíč
horkou hroudu
skříňku hrací na zámek
jdem na to
to se ví
odemknout kolečko
pěnkaví frullato
nad lesem hajních sasanek

Alice Prajžentová
Divná doba K

večer jsme okýnkem sledovali
jak v Děčíně šijí roušky
proužky, puntíky
pravidelné tepání stroje
nic jsme si neříkali
jen vidět tváře stačilo
usínali jsme s divným pocitem
třeba zítra ráno zabední Prahu
začneme psát dopisy

Milan Hrabal
Od konce na začátek

Nesmím se probouzet
Neznám autora toho zákazu
Neotevírám oči
A tak se nedozvím
jestli je jím
komár
jehož pláč noc co noc
visí nade mnou
ukřičená straka
domén
nebo pohoří knih
za které se nikdy
nepročtu
Dost možná
to jsou hodiny
které jsem až dosud
promarnil
žitím

Zdeněk Gerych

Reportáž psaná na posteli

Dnes v ranních hodinách
kolem staříka
ležícího hned vedle
postavili plentu z bílého plátna.

Co chvíli se odtamtud ozývalo:
"Zeptejte se mě!
Jsou věci, který
žádné jiné už neví!"

Naposledy to bylo
ve 14:37 SEČ,
díval jsem se na hodinky.

Ivan Motýl

24. březen 2020

svátek má Gabriel
archanděl milosrdenství i smrti
683 nakažených v Itálii dneska postavil jen před tu druhou možnost
koronavirus
druhý život morových sloupů na náměstích

Radek Touš

Poslední
dveře se zabouchly
zvěř vstoupila hlouběji
do vsi
před domy
ztroskotané vraky aut
a všelijaké harampádí
jen v kostele
se ještě svítilo

noc
dírou v plotě klove
střepey od večere

Petra Pichlová

Tisíce
lidských dlaní
jistot
teplé tenké kůže
kolikrát ses dotýkala
mužských zad a ramen
koleny zapírala
svůj konejšivý hlas

bez tebe se vracím
dlouhou noční ulicí
na chodníku stigmata
osamělých duší

Petr Čichoň

MÍSTO TĚL SMUTNÝ SVIT SILUET,
čím větší magie, víc hmyzu,
už toho nechávám: fiat lux!
pod stolem zlomená pera z hus,
nejhorší ve mně je nejlepším.

Petr Čermáček

Z kuchyně

srpek za sklem
večernice tečka za větou
slyšíš se od vedle
patrně *úryvek z rozsáhlejšího cyklu*
smrk vyrostl více než borovice
je příliv, po paměti zůstaly
matné zadýchané okraje
prostrčil bys oknem ruce
ale jen za denního světla
za předpokladu změněného
rozsahu uzavření
za předpokladu, že neodletí
mlynařící dlouhoocasí
kterých se to netýká
ale kteří se týkají tebe

verbum vernum

děje za sklem
výpadky předpovědí
rukou setřeš ranní holomrazy
poslední dva zapomenuté havrany
je odliv – denní dlení online
verbum timendi, verbum cogitandi
alespoň, že tam stále jsou
ti mlynařící

Kristýna Svidroňová

maranta zavíjí dlaně
k nejtišším mantrám
vadnutí světla, nárůst noci
aglaonema a mech naslouchá
fíkus shazuje na koberec žluté
prosby které do nebe nedoletěly

pokoj v pokojovkách dorůstající
v sevření listů modlivek kdy
modlitba je biologická nutnost
mimo kostel

Jana Orlová

Je jaro, nezastavitelný den
se dosud rodil chaoticky
jako zamrzlé prsty laskavosti

Je jaro, křížím se s tebou
avšak nesetkávám, kosti
činy, vzpomínky. Cizí jaro

Vojtěch Kinter

Karanténa

Na knihu už peněz není
a od ledek Vás asi bolí oči
Tak posílám tyto básně v obálce
Olíznul jsem – ale žádný strach –
uzavřel jsem ji čistým prstem
(mytým podle návodů)
a křídlo jí přitlačil tak silně
že všechny potencionální viry jsem rozmačkal
a pokud některé utekly dovnitř, udusí se
S pozdravem Váš
Vojtěch Kinter
Kolej Na Větrníku
II. blok, pokoj č. 219

Sestavil Jan Sojka, vysázel Petr Čermáček.
Spravedlnost Mariuse Kotrby s rouškou byla vyfocena v Brně před
Nejvyšším správním soudem v sobotu 14. března 2020, autor roušky je
nám neznámý.